

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/57/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7820010130
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7820010130.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a JUDr. Bc. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. septembra 2020, v trestnej veci proti I. L., obžalovaného pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 17.6.2020 sp.zn. 3T/39/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm.e/, ods.2 Tr.por. zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste domáceho väzenia a o uložených obmedzeniach podľa § 53 ods.3, 4 Tr.zák.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. obžalovanému I. L., M.. X.X.XXXX F. D., trvale bytom Š., A. XXX, prechodne bytom P. XXX, bez pracovného pomeru, podľa § 172 ods.1 Tr.zák., § 38 ods.2 Tr.zák., § 36 písm.l/, § 37 písm. m/ Tr.zák. s použitím § 39 ods.4 Tr.zák. ukladá trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. pre výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Inak napadnutý rozsudok ostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 17.6.2020 sp.zn. 3T/39/2020 bol obžalovaný I. L. uznaný za vinného zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 214/2019 Z.z. na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného obdobia, najmenej od mesiaca december 2018 až do 04.12.2019, si v L. D.J. a inde zadovážoval presne nezistené množstvá rastliny rodu K. (B.) - L., ktorá je zaradená do I. skupiny omamných látok uvedených v Prílohe č. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, následne marihuanu sprostredkovával a predával ďalším konzumentom vo viacerých prípadoch, a to T. F. J. L. D., marihuanu prechovával v osobnom motorovom vozidle zn. Š. P., V..Č.. D., pričom pri domovej prehliadke dňa 04.12.2019 v mieste jeho prechodného bydliska v obci P., G. D., F. Q. Č.. XX M. X. U. Q. R. Č.. XXX, bolo u neho nájdených 0,12 g rastliny rodu K. (B.) - L., s priemerným obsahom účinnej látky THC 8,2%.

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 53 ods. 1, 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. l) Trestného zákona

a priťažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. m) Trestného zákona súd uložil obžalovanému trest domáceho väzenia v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 53 ods. 3 Trestného zákona bola obžalovanému uložená povinnosť po dobu výkonu trestu domáceho väzenia každý deň v čase od 14.00 hod. do 08.00 hod. nasledujúceho dňa zdržiavať sa na adrese terajšieho pobytu v P. M. X. U. Q. R. P. Č. XXX F. Q. Č.. XX, vlastníkom ktorého je G. P. a nájomkyňou ktorého je C. F. M.. XX.XX.XXXX, vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov, viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami.

Podľa § 53 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovanému uložil aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania akéhokoľvek druhu a množstva alkoholických nápojov a iných návykových látok počas trvania výkonu trestu domáceho väzenia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci a to 1 ks A. B. R..

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stal štát.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie okresný prokurátor, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste, a zároveň navrhol odvolaciemu súdu, aby sám rozhodol a uložil obžalovanému I. L. nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný prokurátor ním podané odvolanie odôvodnil tým, že súdom uložený trest domáceho väzenia, aj keď na dobu troch rokov vzhľadom na povahu spáchaného trestného činu a osobu páchatel'a je potrebné považovať za neprimerane mierny. Osobitne okresný prokurátor poukázal na skutočnosť, že obžalovaný I. L. počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia za predchádzajúcu úmyselnú trestnú činnosť, opätovne spáchal úmyselný trestný čin. Z uvedeného je možné urobiť záver, že predchádzajúce odsúdenie nemalo na obžalovaného žiaden preventívny účinok.

Okresný prokurátor v ďalšom poukázal na ustanovenie § 34 ods.1 Tr.zák., ako aj na formálne a materiálne podmienky rozhodovania súdu pri ukladaní trestu.

Na podklade odvolania okresného prokurátora krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku a po doplnení dokazovania, a to trestnými spismi o predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného I. L., pri rozhodovaní o odvolaní okresného prokurátora zistil, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa urobil vyhlásenie o vine. Vyhlásenie o vine, ako bol obžalovaný I. L. poučený, je neodvolateľné a nie je ani napadnuteľné riadnym opravným prostriedkom.

Po vyhlásení rozsudku súdom prvého stupňa, jeho odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok okresný prokurátor v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie, a to do výroku o uloženom treste.

Po doplnení dokazovania na verejnom zasadnutí odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s argumentmi uvádzanými v dôvodoch odvolania okresného prokurátora. Odvolací súd rovnako poukazuje na osobu obžalovaného I. L., jeho predchádzajúce odsúdenia, ako aj tú skutočnosť, že zločinu, o ktorom vyhlásil, že je vinný, sa dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia pre úmyselnú trestnú činnosť.

Uloženie trestu domáceho väzenia spolu s obmedzeniami v rozsahu ustanovenia § 53 ods.3 a ods.4 Tr.zák. aj odvolací súd považuje za trest neprimerane mierny, od ktorého nie je možné očakávať, že by jeho výkonom bolo možné dosiahnuť účel trestu tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 34 Tr.zák.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste domáceho väzenia, ako aj vo výrokoch o uložení obmedzení podľa § 53 ods. 3, ods. 4 Tr.zák. a uložil obžalovanému I. L. trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, pričom trest uložil pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu použijúc ustanovenie § 39 ods.4 Tr.zák., a to vzhľadom na vyhlásenie o vine obžalovaného.

Poukazujúc na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017 sp.zn. Tpj/55/2016, že ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods.2 písm.d/, ods.4 Tr.zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, prichádza do úvahy možnosť označené ustanovenie per analógiám použiť aj v prípade uznania viny obžalovaným v zmysle § 257 ods.1 písm.b/, c/ Tr.por.

V teraz posudzovanej trestnej veci obžalovaný I. L. urobil vyhlásenie o vine, ktoré súdom bolo prijaté, teda obžalovaný I. L. neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu, preto odvolací súd toto dobrodenie zákona v teraz posudzovanej trestnej veci aplikoval a s poukazom na ustanovenia Trestného zákona, ako sú uvedené vo výroku tohto rozsudku znížil obžalovanému I. L. trest odňatia slobody o jeden rok, teda uložil mu tento trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov.

Odvolací súd obžalovaného I. L. pre výkon trestu odňatia slobody v zmysle ustanovenia § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Napadnutý rozsudok okresného súdu ostal tak nedotknutý vo výroku o vine, ako aj vo výroku o uložení trestu prepadnutia veci, a to X B. A. B. R., ktorej vlastníkom sa stal štát.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.